

## ОЖИВЈЕЛА СЛИКОВНИЦА

Нашла сам се у непознатој шуми.  
Око мене су скакутале животињице  
из моје одбачене сликовнице.

Нудиле су ме најфинијим јелима.  
Кад сам се пробудила,  
разочарала сам се и зачудила.

Била сам опет у својој обичној кући.  
Штета, тамо је било све ново,  
а у кући познајем и ово, и ово, и ово...

Познајем сваку мрљу на зиду.  
Град је пун магле и дима.  
Животиње из сликовнице зуре мртвим  
погледима.

## МОЈ ЧУДЕСНИ СВИЈЕТ

Од свих свјетова на свијету  
мој је сигурно најљепши.  
Ту се живи у вјечитом љету.  
Тко год је тужан, нек дође да се тјешу.

Умјесто фотеља,  
сједит ће на летећем тањуру.  
Испунит ће му се свака жеља.  
Јести ће млинце и пуру.

Наранче на палмама висе.  
Пије се слатка вода.  
Умјесто ногу сви имају елисе  
и нитко не мора да хода.

Одјећа је шуштава свила  
или лагане нити од злата  
с огрлицом од лептирових крила.  
Ноћ траје само три сата.

Тако је то у мом свијету сретном  
гдје људи само шећу и плешу у колу  
са својом дјецом паметном и спретном,  
која не иду у школу.

## НА КРАЈУ ДЈЕЦА ПИТАЈУ

Зашто није више лијеп овај свијет?  
Зашто увенут мора баш сваки цвијет?  
Зашто је зрно знања слабије од зрна челика  
Зашто је тајна живота тако велика?  
Зашто Сунце све опасније сија?  
Зашто се човјек боји змија?  
Зашто ватра пржи Земљу све јаче?  
Зашто мачка на миша скаче?  
Зашто се не смије дирати лава док спава?  
Зашто је зелена трава, а земља црвеница  
крвава?  
Зашто птице пјевају, а цврнци цврче?  
Зашто људи боси по трњу трче?  
Зашто једемо печено пиле до воље миле?  
Зашто се свађају мама и тата?  
Зашто убија брат брата?  
Зашто увијек мора бити рата?  
Зашто постављамо питања сто?  
А одговор одраслих је један само:  
ЗАТО!  
И бахато:  
КАД ОДРАСТЕШ КАЗАТ ЋЕ ТИ СЕ САМО!!!